

Quan es creu que el noi està en condicions d'un règim de llibertat i és tornat als pares o altra família, no acaba pas la tasca del Tribunal. Llavors ve la més important: el sistema de llibertat vigilada. Per a portar-lo a cap el Tribunal anomena un delegat que ha de vigilar la conducta del menor a casa seva, al carrer, al taller, així com la dels seus pares i persones amb les quals conviu i estudiar l'ambient que el rodeja.

Exigia als Delegats, Sindrey, «el magnetisme de Moisès, la sabirudia de Salomó, la paciència de Job, la fermesa d'Abraham i, sobretot, l'abnegació i l'amor de Jesucrist». Malgrat que això sigui impossible, com diu el doctor Cuello y Calon, és imprescindible, però, que posseeixin «condicions de simpatia, tacte, prudència, paciència sens límits, perseverància, havent de tenir, a més, una ampla comprensió de les necessitats del nen i suficient capacitat per aliviar-les». Per a facilitar-los-hi la tasca, l'entusiasme i llarga experiència del senyor Francesc Xavier Ysart, els hi ha proporcionat un excel·lent opuscle que resulta tanmateix d'una remarkable utilitat.

Però, em sembla que ja és hora d'acabar, per quant, tanmateix, us he molestat un xic massa. Doneu la culpa al meu dilecte amic, el doctor Salvador Vives, que m'ha instat per a què donés aquesta conferència que encara que molt girbada, potser haurà aconseguït fer-vos veure els beneficis que porten a la Societat els Tribunals tutelars de Menors, sobretot sota el punt de vista de la higiene mental.

Lactància i destete tranquils,
sense diarrees, criant amb
llet anglesa

MILFO 12 0 | 0